

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Spm. nr. S 1373**

Til undervisningsministeren (1/7 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren redegøre for, om der foreligger planer om at styrke den del af lægestudiet og efter- og videreuddannelserne af lægerne, der specielt retter sig mod småbørn?«

Begrundelse

Af Berlingske Tidende og Radioavisen af 29. juni 1987 fremgår det, at der i det almindelige lægevagtssystem opstår mange fejlbehandlinger af småbørn, dels på grund af manglende tid, dels på grund af manglende viden om småbørn. Samtidig er det over for offentligheden oplyst, at der i de øvrige nordiske lande og andre lande, vi normalt sammenligner os med, eksisterer bedre adgang for forældre til at kontakte børnelæger direkte ved akutte sygdomstilfælde. På den baggrund må indenrigsministeren og undervisningsministeren over for Folketinget redegøre for antallet af fejlbehandlede børn samt mulighederne for at etablere direkte adgang til børnelæger for forældre i akutte sygdomstilfælde. Undervisningsministeren bedes oplyse, om der foreligger planer til at styrke lægeuddannelserne for at sikre, at der ikke forekommer fejlbehandling af småbørn. De allerfleste forældre med småbørn står utrolig usikre, når deres børn er syge. Denne usikkerhed bliver naturligvis ikke mindre af, at vagtlægerne som regel ikke har speciel børnelægelig indsigt. Usikkerheden betyder selv sagt, at denne patientgruppe hverken er højtråbende eller særlig stærk som pressionsgruppe. Folketinget og regeringen må derfor give småbørnsforældre de bedste og mest tryghedsskabende muligheder for hjælp til deres syge småbørn.

Svar (17/7 87):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Med den nye rammebekendtgørelse om lægeuddannelsen (Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 514 af 28. juli 1986) er der sket en styrkelse af den kliniske del af lægeuddannelsen, og dermed skulle fremtidige læger blive bedre rustet til at vurdere og stil-

le diagnose, hvor de stilles over for syge småbørn. Timetal for undervisningen i faget pædiatri er uændret i forhold til tidligere studieordninger for lægeuddannelsen, men undervisningen i faget er i studieordningen for Københavns Universitet omlagt og moderniseret med henblik på at øge studenternes udbytte. Det er således planlagt at inddrage undervisning i pædiatri i den koordinerende undervisning i »den akutte patient«, socialmedicin, patofysiologiske symposier og almen medicin. Efter at der med rammebekendtgørelsen er fastsat obligatorisk praktik i almen praksis, vil den studerende også ad denne vej få kendskab til behandling af småbørn. Rammebekendtgørelsen er trådt i kraft den 1. september 1986, og da undervisningen i pædiatri ligger sidst i studiet, vil det først om nogle år være muligt at måle resultatet af nyordningen. Med hensyn til efter- og videreuddannelse har jeg fået oplyst fra indenrigsministeren, at regler om lægers videreuddannelse senest er blevet ændret i forbindelse med den revision, der trådte i kraft i 1983, og som medførte en styrkelse af videreuddannelsen af såvel alment praktiserende læger som speciallæger. Hverken Indenrigsministeriet eller Sundhedsstyrelsen har modtaget tilbagemeldinger om de nye reglers gennemførelse, der tyder på et mere generelt behov for at ændre uddannelsen med hensyn til småbørn. Der er derfor ikke planer om sådanne ændringer i efteruddannelsen af læger.

Spm. nr. S 1374

Til indenrigsministeren (1/7 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang der gives forældre i de øvrige EF-lande og i de øvrige nordiske lande adgang til i akutte sygdomstilfælde at anvende børnelæger?«

Begrundelse

Af Berlingske Tidende og Radioavisen af 29. juni 1987 fremgår det, at der i det almindelige lægevagtssystem opstår mange fejlbehandlinger af småbørn, dels på grund af manglende tid, dels på grund af manglende viden om småbørn.